

Ferences kápolna - Kisfakos

építész: Sajtos Gábor

IV. Nemzetközi Szakrális Építészeti díj - díjazott épület
4th edition of International Prize of Sacred Architecture

sagra architects
www.sagra.hu

Zalában az erdők és dombok között, az erdő ölelésében, kicsit védve a világ zajától, van egy hely, a Ferences Ifjúsági Tanya. Kisfakos község mellett, egy erdei úton, az erdőn át érhető el. Itt a Ferences tanyán épült a Ferences kápolna. A természeti környezetben elhelyezkedő gyerektáborban, iskolás csoportok, családok, gyerekek, cserkészek tölthetik szabadidejüket. A tanya erdei iskola, menedék, egy kis sziget az ország területéről ideérkezőknek. Hittan csoportok nyári táborozására, erdei iskolai programokra, családok együttlétére nyílik itt lehetőség. Megismerhetik a falusi életet, a kétkezi munkát, erősödhet a közösséghez való tartozásuk, felfedezhetik és megismerhetik a teremtett világot. A gyerekek gyakorolhatják az egymás iránti együttérzést és szoros kapcsolatba kerülhetnek a természettel. A kápolna épületének koncepciója kialakításánál a természeti környezet közvetlen közelsége és a meglévő épített környezet jelentett kiinduló pontokat. A koncepció kialakításánál fontos volt, hogy a természet és az épület szoros párbeszédbe kerüljenek, ezt a visszafogott építészeti nyelv segítette. A meglévő két épületre reagálva a kápolna épülete azokkal egy U alakú udvart fog közre, mely dél felé és a lejtő irányába nyílik meg. A kápolna a helyét hamar és egyértelműen megtalálta: az udvar felé megnyílván, az uralkodó széliránynak hátat fordítva. Fontos szempont volt a nyitottság nem csak fizikai de szellemi értelemben is. Az épület tömege és finoman biccentett tetőkontúrja a tájkép egészébe rajzolva önmagát befejezetté teszi a belső udvar terét. A szentély előtt lévő két hatalmas tölgyfa toronyként védi és jelzi a helyet. A kápolna és a két fa sorsa mostanra teljesen összefonódott, az épített és a tájtemplom összeért. Az épület kisebb-nagyobb megnyitásai mind a természet egy-egy darabját keretezik be, így egy folyamatosan, percről percre változó kép alakítja a teret és az időt. A kint és bent lét egyszerre élhető át. Az építészeti megfogalmazás a hagyományos építészeti formákban, anyaghasználatban gyökerezik, cél volt az egyszerűség és tisztán szerkesztettség a puritán szellemiségnek megfelelően. A kápolna esetében a feladat egy egyszerűen, olcsón megépíthető épület tervezése volt, ami képes - a mindennapi, profán funkciói mellett - méltón magába foglalni a kápolnát és annak szakralitását visszaadni. A szentély helyét szerény eszközök - az oltár mellett - a nagy légtér és ezen a részen a belsőbe is beforduló faburkolat jelzik. Az oromfal burkolt része finoman jelöli a kápolna főengelyét. A déli homlokzat felhasított sávján a ház előtt álló hatalmas tölgyfára és azon túl a szemközti legelőre nyílik kilátás. A fény-árnyék hatásnak a szakralitás erősítésében van jelentősége. A nagy légtérű szentélyt a közösségi tér és a fölötte elhelyezett galéria követi, mely az egymás mellé leterített matracaival szolgál nyári szálláshelyül.

